Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8260
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

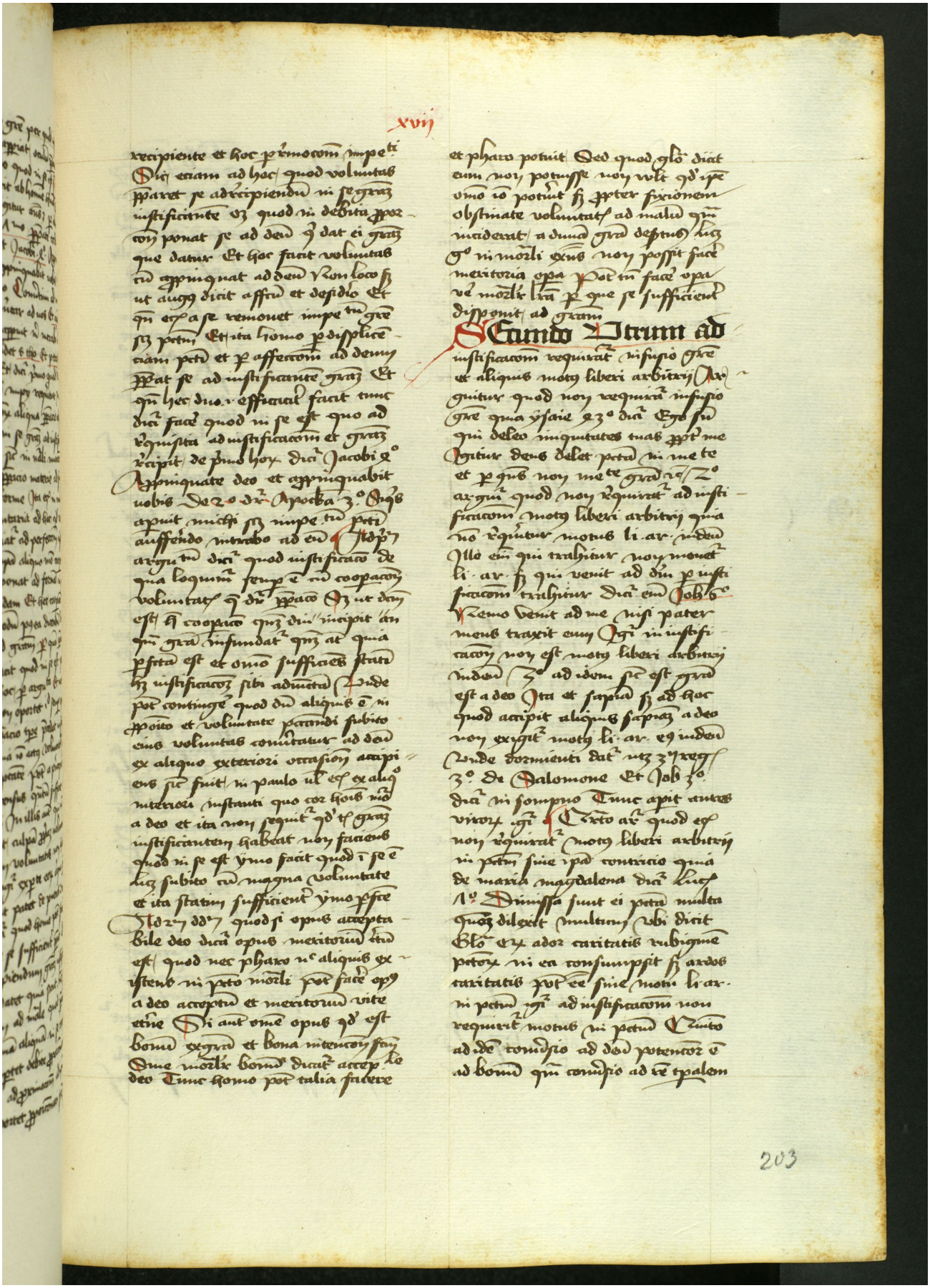

recipiente et hoc p̄ remotum impe-
dit. Dic etiam ad hoc quod voluntas
paret se ad recipiendum in se gratiam
iustificantem et quod in debita pro-
cul ponat se ad deum q̄ dat ei gratiam
que datur. Et hoc facit voluntas
cum appropinquat ad deum. Non loco sed
ut augustinus dicit affectu et desiderio. Et
qui ex a se remouet impedimentum gra-
tie petit. Et ita homo p̄ disposicionem
petit et p̄ affectum ad deum
appropinquat se ad iustificantem gratiam. Et
qui hec duo efficiunt facit tunc
dicta facere quod in se est quo ad
requisita ad iustificacionem et gratiam
recipit. De quo hoc dicit Iacobi 4°
Appropinquate deo et appropinquabit
vobis. Dez 2° dicit Apocalipsis 3°. Ecce
ego sto ad ostium et pulsabo. Si quis
audierit vocem meam et aperuerit ostium
intrabo ad eum. Sed quidam
arguunt dicit quod iustificacio de
qua loquimur fiat cum cooperacione
voluntatis q̄ dicit ipsam. Et ut dicunt
est. Et cooperacio quia dicit incipit an
quam gratia infundatur quia ut quia
p̄sens est et omnino sufficiens statim
iustificatur sibi admittendo. Unde
potest contingere quod dum aliquis est in
proposito et voluntate peccandi subito
eius voluntas commutatur ad deum
ex aliquo exteriori occasione accipi-
ens sicut fuit in paulo ut est ex aliquo
interiori instantiam quo cor eius non
a deo et ita non sequitur quod et gratiam
iustificantem habeat non faciens
quod in se est. Vnde facit quod in se e
sicut subito cum magna voluntate
et ita statim sufficient vnum p̄ficere
Sed dicit dicit quod si opus acceptabile
deo dicta opus meritorium tunc
est quod nec pharo nec aliquis ex
istens in peto mortali potest facere opus
a deo acceptum et meritorium vite
eterne. Si autem omne opus quod est
bonum exterius et bona interiora sunt
omne mortale bonum dicitur accep-
tum deo. Tunc homo potest talia facere
et pharo potuit. Deo quod glo. dicit
cum non potuisse non velit quod ipse
omnino ita potuit. Si p̄ter fictionem
obstinate voluntatis ad malum qui
incidunt a dominum gratiam depetuo. Sicut
ergo in mortali non possit facere
meritoria opera. Nec in facere opera
ve mortalia tamen p̄ que se sufficient
disponit ad gratiam.

Secundo Utrum ad

iustificacionem requiratur in suspicio gratie
et aliquis motus liberi arbitrii. Ar-
guitur quod non requiritur in suspicio
gratie quia ysaie 43° dicit. Ego sum
qui deleo iniquitates tuas propter me.
Igitur deus delet peccata in me te
et p̄ quos non motus gratiam. Ar-
guitur quod non requiritur ad iusti-
ficacionem motus liberi arbitrii quia
in requiritur motus li. ar. in deum
illo cum qui trahitur non movet
li. ar. sed qui venit ad dum p̄ iusti-
ficacionem trahitur dicit eum Joh. 6°
Nemo venit ad me nisi pater
meus traxit eum. Sed in iustifi-
cacione non est motus liberi arbitrii
in deum. Sed ad idem sic est gratia
est a deo. Ita et sapiens sed ad hoc
quod accipit aliquis sapiens a deo
non exigitur motus li. ar. ex in deum
Unde dormienti dat in 3° reg.
3°. De Salomone. Et Job 3°
dicit in somnio. Tunc apit anima
virum. Sed Contra ar. quod ex
non requiritur motus liberi arbitrii
in petrus sine p̄ contrario quia
de maria magdalena dicit Luc.
1°. Dimissa sunt ei peccata multa
quoniam dilexit multum. Ubi dicit
glo. ex ardor caritatis rubigine
peccatorum in ea consumpsit sed ardor
caritatis potest esse sine motu li. ar.
in petrus igitur ad iustificacionem non
requiritur motus in petrus. Tunc
ad idem conditio ad deum potentior est
ad bonum quam conditio ad rem p̄ talem